

טוביה ריבנר: תעודה

אני קנים קדי לומר

בית זה לא בית.
משטח חרמים, צחים סלע, פסד
שם ליד הפקר, אמרתי בקרז
ציה מרצפת.

אני קנים קדי לומר

דרך זו לא דרך.
לקחתו ארחהותיה, יצלו פחלדת חלום
מן היצר, מר החול
אני הולך, שם, מי הולך? שתייתי
הולך בשעלי ילד, בשמש
חדלון, בפשט ידים, שואל.
הולך שואל פני אבי ואמי

אני קנים קדי לומר

קורות אבותי, פתם,
אפר, רום
אחותי בשערי הנושב
אחור, אחור, רום לילית

קיומי אני קנים קדי לומר
לקולם הלילי בן, בן לבקנים, בן
לאובד בבית אינומם, לנזפל מצל קירותי
צל פסד קולי לומר בן
בשטח הריק.